

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ

Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին թիվ 2112418694
և 2112423707 որոշումներն անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց բավարարման
թողնելու մասին

<< 22 >> 04 2021թ. 7-13 6544

ք.Երևան

Ճանապարհային ոստիկանության պետ, ոստիկանության գնդապետ
Ե.Կարապետյանս, վերանայելով Վահագն Սահակյանի թիվ ՄԴ/32814-21 դիմումի
քննարկման արդյունքում ստեղծված նյութերը՝

Պ Ա Ր Զ Ե Ց Ի

Երևան քաղաքի Ջրվեժ Մայակ 77/18 տան բնակիչ Վահագն Սահակյանը դիմումով
խնդրել է վերանայել Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու
մասին թիվ 2112418694 և 2112423707 որոշումները՝ նշելով, որ իր գործողությունները
հետևանք էին Բաղրամյան պողոտայի փակ լինելուն:

Դիմումի քննարկման արդյունքում պարզվել է, որ դիմումատուի փաստարկը չի
կարող վարչական ակտերը վերանայելու հիմք հանդիսանալ հետևյալ պատճառաբանու-
թյամբ.

<<Տեսանկարահանող և լուսանկարահանող սարքերով հայտնաբերված
ճանապարհային երթևեկության կանոնների խախտումների վերաբերյալ գործերով
իրականացվող վարչական վարույթի առանձնահատկությունների մասին>> օրենքի 3-րդ
հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ վարչական վարույթի իրավախախտման հատկանիշների
պարզման փուլում իրավախախտումը հիմնավորող ապացույցը իրավախախտումն
ամրագրած **տեսանյութն է կամ լուսանկարը**, որը պարունակում է նաև տեխնիկական
միջոցով արձանագրված տվյալները:

Վիճարկվող որոշումների հիմքում դրված տեսանյութերը փաստում են, որ
դիմումատուին պատկանող տրանսպորտային միջոցը Երևան քաղաքի Սարյան-
Կ.Դեմիրճյան փողոցների խաչմերուկի հատվածում ս/թ փետրվարի 26-ին և 27-ին
շրջադարձեր կատարելով դեպի ձախ, խախտել է 4.1.2՝ <<Երթևեկությունը դեպի աջ>>
ճանապարհային նշանի պահանջը, որի առկայությունը տեսանելի է տեսանյութերում:

Ինչ վերաբերվում է դիմումատուի պնդմանը՝ փակ փողոցների առկայության
վերաբերյալ, ապա այն չի կարող դրվել վարույթի հիմքում և վիճարկվող որոշման
անվավերության պատճառ հանդիսանալ, քանի որ տեսանյութերի ուսումնասիրությամբ
պարզվել է, որ վերջինս հարկադրված չի եղել խախտելու ճանապարհային երթևեկության
կանոնները:

Վերոգրյալի հիման վրա գտնում եմ, որ դիմումատուի գործողություններում առկա է
մեղքը, իսկ մեղքը դա անձի հոգեկան վերաբերմունքն է իր կատարած արարքին և դրան
հաջորդող հետևանքին, որը կարող է դրսևորվել ինչպես **դիտավորությամբ**, այնպես էլ

անզգուշությամբ, ինչի պարագայում Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի իմաստով որևէ նշանակություն չունի, թե կոնկրետ արարքը վարորդը կատարում է այն պատճառով, որ հստակ գիտակցում է, որ դա խախտում է և դիտավորությամբ կատարում, թե այն պատճառով, որ վարորդը գիտակցում է, որ այդ արարքը արգելված է օրենքով, սակայն ինքնավստահորեն հույս է ունեցել, որ դրա հետևանքները վրա չեն հասնի և թե այն պատճառով, որ վարորդը չի գիտակցել իր գործողության հակաիրավական բնույթը, սակայն կարող էր և պարտավոր էր գիտակցել այն (ՎԻՎՕ՝ հոդված 11)՝ զանցակազմի սուբյեկտիվ կողմ:

Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 9-րդ հոդվածի համաձայն՝ վարչական իրավախախտում (զանցանք) է համարվում պետական կամ հասարակական կարգի, սոցիալիստական սեփականության, քաղաքացիների իրավունքների և ազատությունների, կառավարման սահմանված կարգի դեմ ուղղվող հակաիրավական, մեղավոր (**դիտավորյալ կամ անզգույշ**) այնպիսի գործողությունը կամ անգործությունը, որի համար օրենսդրությամբ նախատեսված է վարչական պատասխանատվություն, հետևաբար ակնհայտ է, որ անկախ անձի կողմից մեղքի ձևի դրսևորումից, նշված օրենսգրքի համապատասխան հոդվածի դիտավորյալ կամ անզգույշ նկարագրված արարք կատարած անձը պետք է ենթարկվի վարչական պատասխանատվության Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի համապատասխան հոդվածի սանկցիայի շրջանակներում:

Այսպիսով հիմնավորվել է, որ դիմումատուին վարչական պատասխանատվության ենթարկելու մասին վերը նշված որոշումն իրավաչափ է և օրինական:

Ելնելով վերոգրյալից և ղեկավարվելով Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 293-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետով՝

Ո Ր Ո Շ Ե Ց Ի

1. Ճանապարհային ոստիկանության վարչական փողով նշանակելու մասին թիվ 2112418694 և 2112423707 որոշումները թողնել անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց բավարարման:

2. Սույն որոշումն ուժի մեջ է մտնում հանձնելու օրվան հաջորդող օրը և կարող է բողոքարկվել ՀՀ վարչական դատարան՝ օրենքով սահմանված կարգով և ժամկետներում:

3. Սույն որոշման օրինակն ուղարկել Վահագն Սահակյանին:

Ե. Կարապետյան